

Ian és el nou rei del raspall

El pilotari de Senyera guanya el seu primer títol individual davant Moltó, 25-15

LOSA DE RANES I CARLOS RODRÍGUEZ
■ Envoltat entre seguidors que li volien donar l'enhorabona, Ian transmetia felicitat per tots els costats. Amb 20 anys s'havia proclamat campió individual de raspall després de derrotar a l'actual campió, Moltó, pel resultat de 25 per 15. El jove pilotari de Senyera acabava de guanyar el seu primer títol del mà a mà: «Estic molt content» repetia. Felicitat que volia compartir amb tots, sense deixar-se a ningú: «S'ho dedique a tots els que m'han ajudat a estar ací, a la meua família, a la meua nòvia, al meu iaió, al meu

preparador, als aficionats. Gràcies a tots».

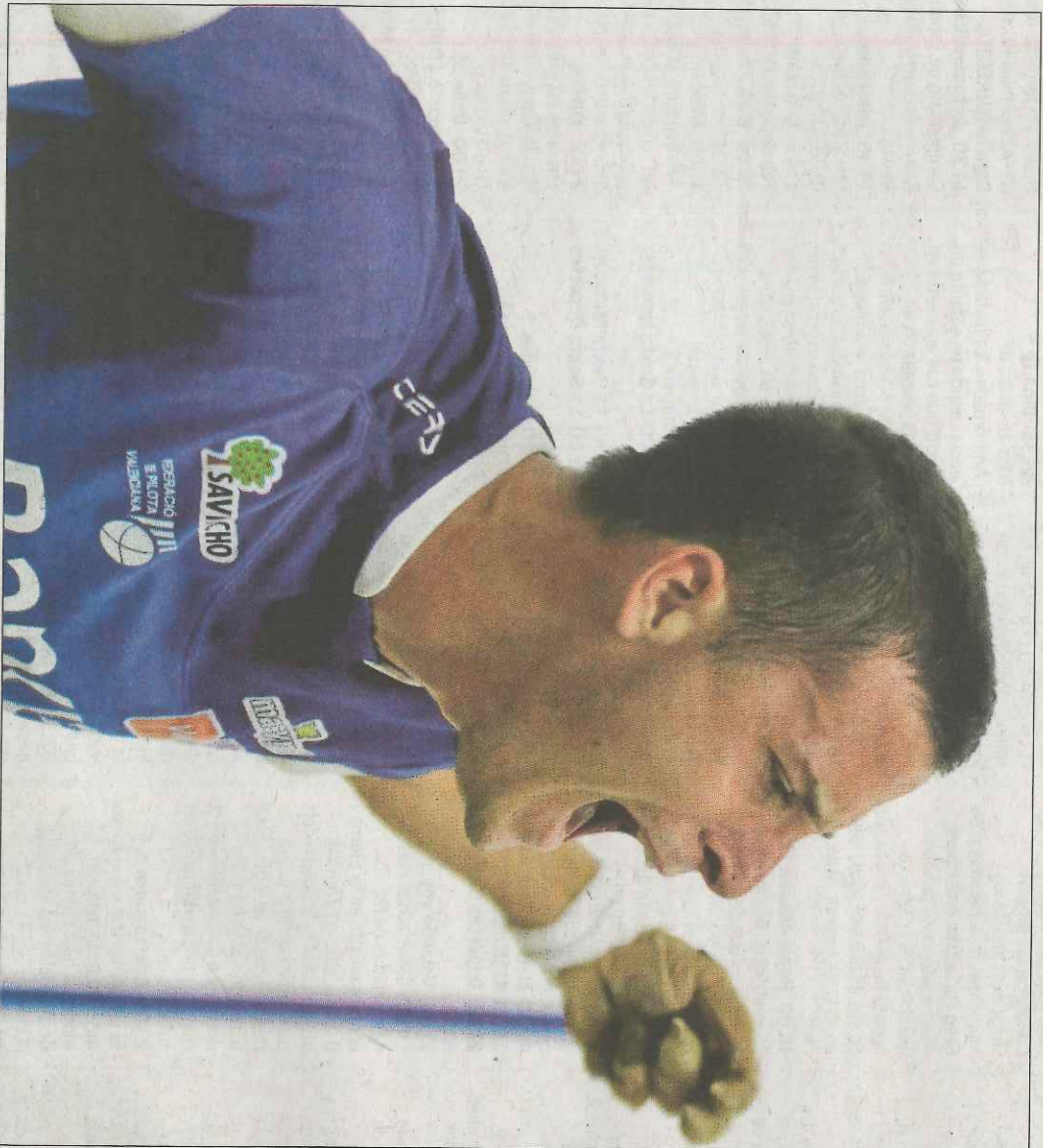
Havia sigut una victòria heroica. El trinquet de la Llosa de Ranes havia viscut una magnífica final.

Un trinquet que va penjar el cartell de 'tot venut'. L'afició ja sabia que anaven a gaudir de valent amb l'enfrontament entre Moltó i Ian. Així va ser des del primer quinz.

La partida va ser 'dauera'. Moltó, des de la treta, ja va veure des del primer joc que la lluita per defensar el títol anava a ser complicada. Ian ho restava tot, però des del dau el pilotari de Senyera encara ho va fer

LA PISSARRA

- DIUMENGE 5 NOVEMBRE ● 11:30
- TRINQUET ALZIRA
- Pere Roc II i Félix
- Marc, Pere i Monrabal
- DIUMENGE 5 NOVEMBRE ● 18:30
- TRINQUET BENISSA
- Giner i Conilliet
- Ferrer i Raül
- DIUMENGE 5 NOVEMBRE ● 18:30
- TRINQUET BELLREGUARD
- Sergio i Britsa
- Marratí i Sanchis
- DILLUNS 6 NOVEMBRE ● 18:30
- TRINQUET SOPRIANA
- Pablo de Sella i Carlos
- Martí, Bueno i J. Font

Moments de la final del Campionat Individual de raspall disputada ahir al trinquet de la Llosa de Ranes entre Moltó de Barxeta i Ian de Senyera. VM

Pere Roc II, protagonista hui en Alzira al trofeu Ribera Alta

● EL SUBCAMPIÓ INDIVIDUAL SANUNCIA AMB FÉLIX PER A ENFRONTAR-SE A MÀRC, PERE I MONRABAL

VALENCIÀ J.C. RODRÍGUEZ
■ Els últims finalistes del mà a mà d'escala i corda ja s'han tornat a vestir de blanc. El penta campió del torneig, Soro III, ho va fer ahir en la partida gran de Delayo i Rodrigo 'Pere Roc II' va jugar divendres a Vilamarxant i hui al trinquet d'Alzira.

El pilotari de Benidorm serà hui u dels protagonistes de la segona se-

minial de la XV edició del trofeu de la Mancomunitat de la Ribera Alta. Serà a les 11.30 hores al trinquet d'Alzira.

Pere Roc II jugarà en parella, al costat de Félix, per a mesurar-se al trio format per Marc, Pere i Monrabal.

El pilotari de Benidorm sap que estarà molt ben acompanyat. Pere

Roc II i Félix s'entenen a la perfecció i són molts els títols que han aconseguit formant equip. Entre tots ells destaca l'última edició de la lliga professional, el Circuit Bankia, o el trofeu de Mestres.

Este migdia al trinquet d'Alzira tindran a l'altre costat de la corda a un trio on destaca la forta pegada de Marc i Pere, així com la mestria

Pere Roc II. VM

de Monrabal des de la pedra i jugant a la punta.

Una partida, en principi, molt envellada i més en un trinquet amb rebots de vidre.

El guanyador d'esta segona semifinal es classificarà per a jugar la final del torneig que serà este dimecres dia 5 al trinquet de Guadassuar. Allí ja esperen els guanyadors de la primera semifinal, Puchol II i Natcho, que es van classificar després de superar al trio de Francés, Santi i Tomás II per un clar 60 a 20.

SLIPPER

DEPORTE

EL DIARIO DEPORTIVO DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Domingo, 5 de noviembre de 2017

WWW.SUPERDEPORTE.ES

WEB

NUMERO

8.497

DIRECTOR

JULIAN MONTORO

PRECIO

1,10 EUROS

VALENCIA CF | CD LEGANÉS
3 | **0**

DE RÉCORD

Histórica séptima victoria consecutiva gracias a los goles de Parejo, Rodrigo y Santi Mina

ASÍ VA
LA LIGA

1º **31**

2º **27**

4º **23**

3º **20**

5º **19**

6º **17**

12º **12**

EL VALENCIA DE MARCELINO SIGUE INTRATABLE
 Y GOLEA A UN EXCELENTE LEGANÉS ▶ 2 a 15

Soñemos juntos

F. CALABUIG

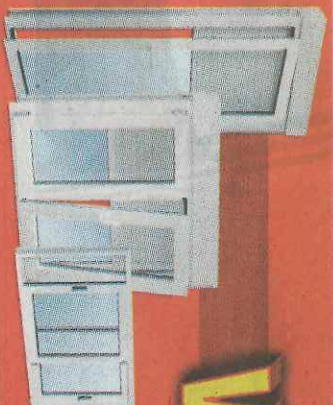
VALENCIA BC S.P. BURGOS
 18:00 MOVISTAR + 97.7 ▶ 30 a 32
 San Emeterio y Rudez
 debutan en la Liga

PILOTA VALENCIANA
 FINAL DE RASPALL ▶ 37
 Ian destrona a Moltó y se
 convierte en el nuevo Rey

LEVANTE GIRONA
 12:00 BEIN LALIGA ▶ 16 a 19
 El turco Enes Ünal va
 directo a la titularidad

VILLARREAL MÁLAGA
 18:30 BEIN LALIGA ▶ 21
 Tres puntos para asentarse
 en la zona europea

BRICO
DEPÔT
 PRECIOS BAJOS TODOS LOS DÍAS

VENTANAS A MEDIDA

- ✓ MEDICIÓN
- ✓ TRANSPORTE
- ✓ INSTALACIÓN

Ian de Senyera es proclama nou rei del raspall

► El nou campió de l'individual s'imposa a Moltó en una final per al record (25/15) ► El trinquet de la Llosa de Ranes registra un ple absolut

ALBERTO SOLDADO ULOSA DE RANES

■ Quan Ian de Senyera va bramar enmig del trinquet, el iaio Juan es va quedar esbalaït. Bixe

xic que va veure créixer i que va voler ser pilotari en compte de futbolista, soltava tota la tensió que atresorava dins de si en un gest que ningú mai abans havia vist. Era la veu que eixia de les seues entranyes per a dir-li: «Ian, tu pots; tu pots ser el campió».

Li faltava un quinze per a guanyar el joc en el rest; una heroiçtat davant del traure i el do-mini tècnic del campió Moltó. Guanyar eixe joc era el passaport a la glòria. Ian va ser capaç de fer-ho.

Havia restat amb les dos mans; havia jugat amb criteri, buscant l'esquerra del rival, fent plantat cara a qui havia eixit favorit en les travesses donant un joc d'avantatge.

Va rematar el joc i va alçar els braços, va tornar a cridar com segurament cridaven els vells gladiadors romans abans de trencar el coll a algun d'aquells rivals vençut de que ara, definitivament, eixa veu interior tenia raó.

Se'n va anar al traure. Va agafar la pilota vençut que, com havia fet al llarg de la par-

tida, faria el quinze de forma directa. No va ser així. Davant hi havia un campió que es resistia a caure sobre la lona.

A Ian potser li tremolaren les cames; el cas és que els seus dos primers traïes foren com els anteriors. Moltó va col·locar un 0-30 que li posava a les portes de prendre una altra vegada avantatge. I en eixe moment decisiu va emergir de manera definitiva eixe jove atlètic, que encara no ha complert els 21 anys i que es va dir a si mateix: ara o mai.

Apretà les dents i llançà altres quatre pilotes irrestables. El marcador pujava al definitiu 25/15. Allò va ser l'apoteosi. El iaio Juan baixà com un fel a la pista; dones, jòvens, familiars i mig poble de Senyera, - el trinquet estava com mai, amb les

Moltó, el campió fins ahir, va entregar a Ian la samarreta roja durant el lliurament dels trofeus després de la partida

Ian celebra el seu primer triomf en un individual de raspall. VALNET

entrades esgotades - van voler abraçar al seu ídol. El xaval surava en un moment que serà inoblidable. Mentrestant, Honorí Estornell, el primer alcalde democràtic que alçà un trinquet municipal a Lutxent, ens confessava les seues emocions en un dia com este.

El traspàs de poders

Es van entregar els trofeus per les autoritats. I assistirem al gest que definix un gran campió. Fora de protocol, però en l'espai màgic on agraiï el pilotari mostra el seu trofeu, Moltó es va llevar la camiseteta roja i se la va entregar a Ian. Hi ha cosa més bella que eixe traspàs de poders?

El trinquet de la Llosa de Ranes, ple de gom a gom. LEVANTEEMV

PERXXA ÉS DIVERSTIAT

VA DE BO

Alberto Soldado

I a perxa era morta a finals dels anys setanta fins que des de l'Hotel Reconquista d'Alcoi se la va recuperar gràcies a Ximmo Orta. Diversos anys d'enardida passió que van ser un voler i no poder perquè va tornar a decaure. L'arribada d'Amador Verdú, un enamorat com pocs de l'especialitat, fou providencial ja que fins a la seua pre-

matura mort per malaltia, va treballar de ple per recuperar els campionats. Era el joc preferit en les xicotetes localitats de l'Alcoià i el Comptat, jugat en el carrer, com a espectacle singular, únic. La llavor plantada per aquells pioners va fructificar gràcies a la Federació de Pilota Valenciana, que va englobar a l'especialitat dins de la promoció del Joc a Raltes. Hui,

podem considerar que la perxa està salvada. I bona prova és la continuïtat en les competicions.

Hui diumenge es juguen les finals en la localitat de Penàguila. Al març, les de tercera, amb Borbotó i Agost com a protagonistes, i la de segona categoria amb Benifallim i Sella C. A la vesprada, a partir de les 15 h, la final de la màxima categoria on torna a estar Sella per a enfrontar-se a Castell de Castells.

La pilota és gran per la seua diversitat. Els interessats a reduir la seua presència a un parell d'especialitats s'equivoquen greument. Abandonar a la seua sort les realitats somiades per Orta o Verdú, o els germans Cortell, o els que van crear el Trofeu El Corte Inglés, o Paco Pons en el seu somni d'engrandir el frontó, seria mutillar gran part del cos social del Joc de Pilota. Seria reduir la seua presència a uns pocs trinquets als que se'ls privaria de la necessària renovació d'afició-

Hui es jugaran les finals de totes les categories. LEVANTEEMV

nats. Mentres hi haja perxa hi haurà pilotas en Fageca; mentres hi haja freres hi haurà pilota en Traiguera... Pretendre convertir a tots en una fe única és atemptar contra l'essència cultural d'este esport. Quan sentim parlar a responsables polítics que es diuen amants d'este esport prioritizar descaradament cap a un sector de la pilota valenciana, oblidant-se dels que treballen sostenen la seua diversitat, no podem sinó que sentir desfici i melancolia. Només cal repasar la història per a entendre del desfici i de la melancolia.

PALMARES

Año	Campeón	Subcampeón
1986	Pepito	Malonda II
1987	Pepito	Sevi
1988	Diego	Loripet
1989	Coeter	Loripet
1990	Pasqual II	Coeter
1991	Pasqual II	Diego
1992	Pasqual II	Juan
1993	Pasqual II	Loripet
1994	Juan	Pasqual II
1995	Juan	Carlos
1996	Carlos	Armando
1997	Gorxa	Juan Gracia
1998	Carlos	Gorxa
1999	Gorxa	Waldo
2000	Waldo	Moro
2001	Gorxa	Juan Gracia
2002	Waldo	Armando
2003	No se disputa	
2004	Waldo	Juan
2005	Waldo	Juan
2006	Coeter II	Agusti
2007	Waldo	Armando
2008	Waldo	Coeter II
2009	Waldo	Coeter II
2010	Waldo	Armando
2011	Waldo	Armando
2012	Waldo	Coeter II
2013	Coeter II	Moncho
2014	Marrahi	Pepe
2015	Moltó	Waldo
2016	Moltó	Sergio
2017	Ian	Moltó

Eva. «Me costó, pero al final conseguí convencerle de que se buscara un preparador», subrayaba satisfecha la joven.

A Ian se le vio cansado durante la partida, pero nunca agotado. Bajo la batuta de Robert Tejero se ha pulido. Hace un año ya dio la sensación de que podía buscarle las cosquillas a Moltó hasta que se le acabó la gasolina. Ayer, cuando la luz de la reserva amenazó con brillar en señal de alarma, supo dar ese plus necesario para alzar el Fris Grec.

Moltó se ha quedado a dos juegos de tenerlo en propiedad. «Esto no acaba aquí, es un nuevo objetivo de cara al año que viene», señaló el de Barxeta al analizar la derrota: «La final de este año ha sido una piedra en el camino que vamos a superar».

Cuenta con dos títulos y en 2017 ha cerrado las bocas que le acusaban de no saber jugar en equipo. Se ha llevado la Liga y la Copa, peor ha dejado escapar su torneo fetiche, el mano a mano. Habría rubricado un año perfecto, con un triplete que nadie ha logrado en el raspall. Ahí tiene un nuevo reto.

Pero también un enemigo más fuerte. Ian ya ha devorado a su pre-sa. Sabe como darle caza y ha demostrado que no le puede la presión.

«Igual el año que viene no me sale un campeonato tan bueno, hay muchos compañeros que están jugando muy bien», señala. El raspall está de enhorabuena.

Moltó entrega a Ian la camiseta roja. :: MARI CARMEN MONTES

Moltó imita el gesto de Waldo de entregar la faixa roja a su rival

«Ian se merece llevarla hasta el próximo Individual y es lo que tiene que hacer un caballero», comenta el resto de Barxeta

:: M. RODRÍGUEZ

LA LLOSA DE RANES. Hace dos años, cuando el mayor mito del raspall perdió su última final del Individual, tuvo un emotivo gesto con su oponente. Waldo Vila se despojó de la camiseta roja y se la entregó a Alfonso Moltó, que ese día comenzaba un reinado que se ha prolongado durante dos años. Al

contrario que el hasta ayer número uno, el genial resto de Oliva iniciaba así un proceso de descomexión definitivo. Waldo contempló sonriente la escena y Moltó intentó no borrar este gesto de su rostro. «Esto no se acaba aquí, mañana a entrenar», avisa el de Barxeta.

Ian apenas podía mantenerse en pie. Sonriente pero exhausto, se hizo decenas de fotos con la faixa roja. «¿Que si pesa? Aún no lo sé, la llevo unos minutos. Ahora quiero disfrutar, que hay muchos compañeros que lo hacen muy bien e igual el año que viene no vuelvo a hacer un campeonato tan bueno», señaló el de Senyera.

Jugó de azul, alzó el trofeo del mismo color y se retiró al vestuario de rojo. En cuanto recibió la faixa roja de manos de Moltó, se enfundó la faixa roja y se resistió a marcharse a la ducha. No quería quitársela, a pesar de que ya la lucirá desde la próxima partida durante 365 días. «Tan se merece llevarla hasta el próximo Individual. Ha hecho un gran campeonato y una enorme partida y son gestos que tiene que hacer un caballero», comentó Moltó.

Recibió el último mensaje de apoyo de Toni Astorgano, el preparador con el que ha completado un año casi perfecto y que encara un nuevo proyecto en la liga china de fútbol. «Esta semana tendré que buscar preparador», concluyó.

Tras más de 40 años, seguimos al servicio de todos los valencianos

Más de 600 profesionales especializados, instalaciones y tecnología médica de última generación al servicio del paciente oncológico.

La Fundación IVO es el único centro de asistencia integral al paciente con cáncer de la Comunidad Valenciana, referente en prevención, diagnóstico, tratamiento e investigación.

ADMISIÓN E INFORMACIÓN
Consultas Externas. Edificio C
C/ Prof. Beltrán Bágüena, 8. Valencia
Tel. 96 111 40 90/91

www.ivo.es

ivo
FUNDACIÓN
INSTITUTO VALENCIANO DE ONCOLOGÍA

Ian consigue la caza mayor

El joven de 20 años saca a relucir su potente saque para destronar a Moltó en el Individual (25-15)

MOISÉS RODRIGUEZ

✉ mrodriguez@lasprovincias.es

El resto de Barxeta se queda a dos juegos del Fris Grec en propiedad y de un triplete que nadie ha logrado en el raspall

LA LLOSA DE RANES. Ian no tiene una escopeta en su brazo derecho. Atesora mucho más. Esa extremidad es armamento pesado cuando se despiiega en un trinquet. El resto de Senyera era un diamante en bruto que ya se ha convertido en una joya para el raspall profesional.

Si le respetan las lesiones, está destinado a marcar una época en la modalidad. Eso que él afrontó su primera final del Individual con el discurso de que el objetivo del año -llegar- estaba cumplido. Quizás ahí empezó a gestarse su victoria. Y en una simple llamada de teléfono de Ximo, el padre de Eva, su novia. «Mi suegro», puntualiza el joven resto que aún no tiene 21 años. El móvil sonó ayer de buena mañana: «Etvens a caçar?». Ian ni se lo pensó. Se fueron juntos al monte, pero sin suerte: «No hemos visto nada». Regresaron pronto a casa. La pieza de caza mayor la tenía reservada en el trinquet de La Llosa de Ranes, trinquet donde de pequeño soñó ser profesional cuando jugaba las partidas de infantiles y en el que ayer se convirtió definitivamente en figura.

«Menos mal que se han venido pronto, no fuera a lastimarse un tobillo o algo», comentaba Eva, la novia de Ian. La joven no podía ocul-

Ian devuelve la pelota. VAL NET

ta la felicidad inmensa. Ian tiene que digerirlo: «A mí no me gusta jugar de rojo!». Pues se lo ha ganado, al menos durante un año. Tiene la faixa roja por méritos propios. Porque supo contener los nervios en su primera final, algo que casi nadie ha conseguido jamás, ni en la escala

«No me gusta jugar de rojo», desvela Ian sobre la camiseta que lucirá durante el próximo año

corda ni en el raspall. «En la partida de Josep sí que estaba histérico, pero hoy me ha sorprendido la tranquilidad que ha tenido durante todo el día», destracaba Eva. Porque supo rondar a su presa, desplegar sus armas, apuntar y abatirla.

Porque de eso se trataba. De no conceder tregua a Moltó, un piloto que ha rozado la excelencia este 2017 y a quien ya no han de contarle cómo afrontar una final del Individual. «Me he enfrentado más a la pilota que a Ian, como si me hubiera salido de la partida», lamentó.

Ambos pilotos se hicieron fuertes en el dau. Moltó amasando el quince e Ian disparando sin contemplaciones. Empezó el hasta ayer número uno en el traure, lo que obligaba a Ian a sumar desde el resto. Con iguales a 15, el de Senyera se puso por delante. Unos minutos antes se había dado un buen coscorrón contra la escala y se le veía demasado serio. Como fatigado.

Saló un momento a la calle. Tomó un par de bocanadas de aire puro y volvió al trinquet. Apuntó, disparó... y falló. Parecía que Moltó había salvado la situación, pero en el siguiente quince volvió a presentarse la ocasión. Apuntó, disparó... y esta vez sí. Dejó a la pieza malherida, que no muerta.

Otro se hubiese visto superado por el momento, y más cuando Moltó se colocó 0-30 desde el resto. «Entonces sí que me he puesto un poco nervioso», admite: «Me he ido al vestuario y me he tranquilizado». Cuando regresó, remató a la presa. Sin contemplaciones. Sacando a relucir su descomunal traure. Su brazo mucho más letal que la escopeta

LAS FRASES

Alfonso Moltó
Resto de Barxeta

«No he sabido gestionar la partida, le de dado más fuerte de lo que debía, y él ha jugado a su marcha»

«Tengo ganas de alzar el Fris Grec y yo creo que lo lograré. Me gusta jugar con esa presión»

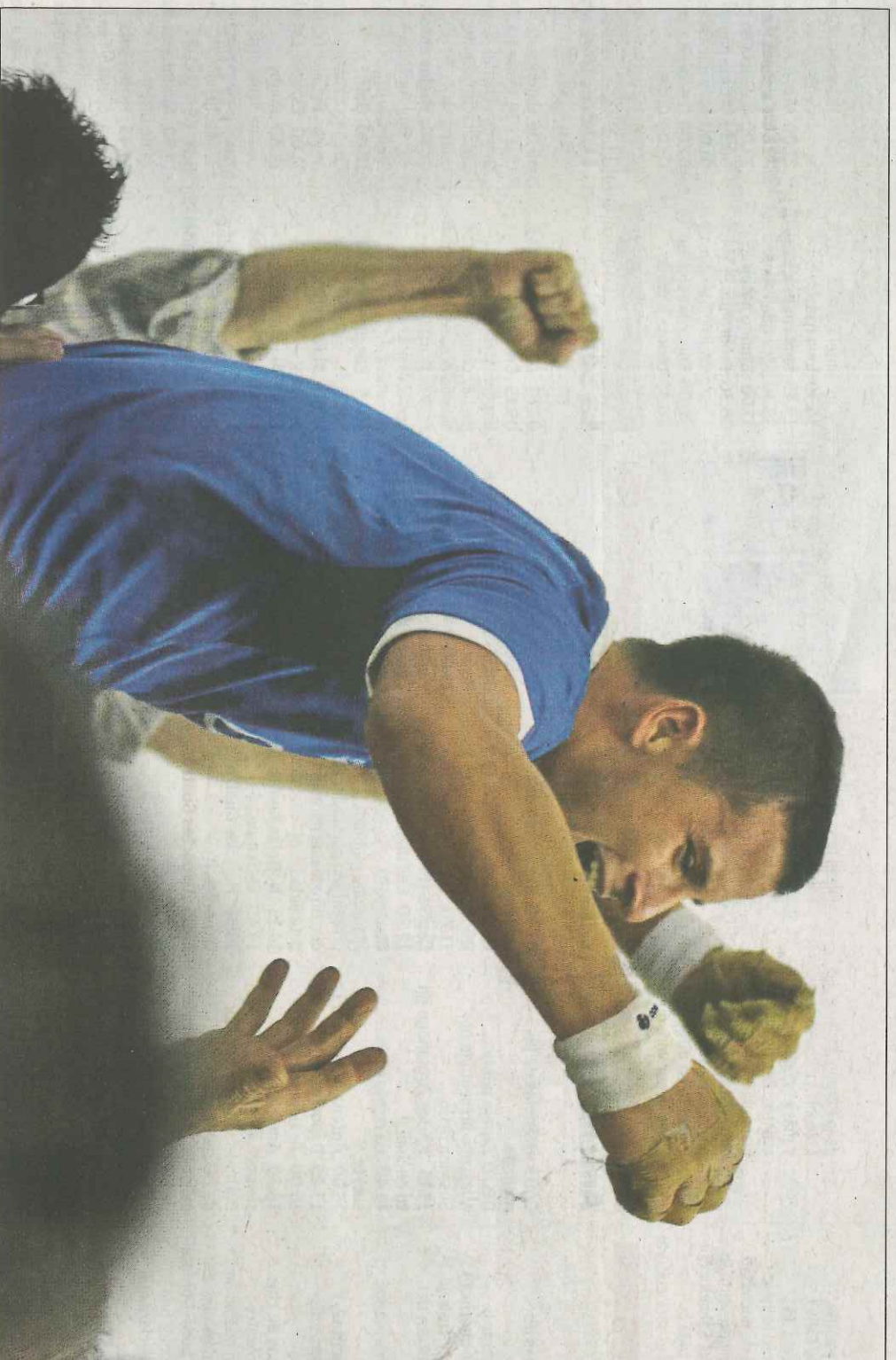
Ian Alvarez
Resto de Senyera

«Estoy muy contento de ganar este Individual. No me lo esperaba, el objetivo era llegar a la final»

«He estado tranquilo toda la partida, hasta que la he encaminado. Entonces sí me he puesto nervioso»

Momento del final de la partida, con la alegría de Ian y la decepción de Moltó. VAL NET

Ian va eixir a muscles del trinquet de la Llosa de Ranes després de guanyar el seu primer títol individual de raspall. VN

Ian és el campió número 12

El de Senyera és el segon campió més jove de la història del mà a mà

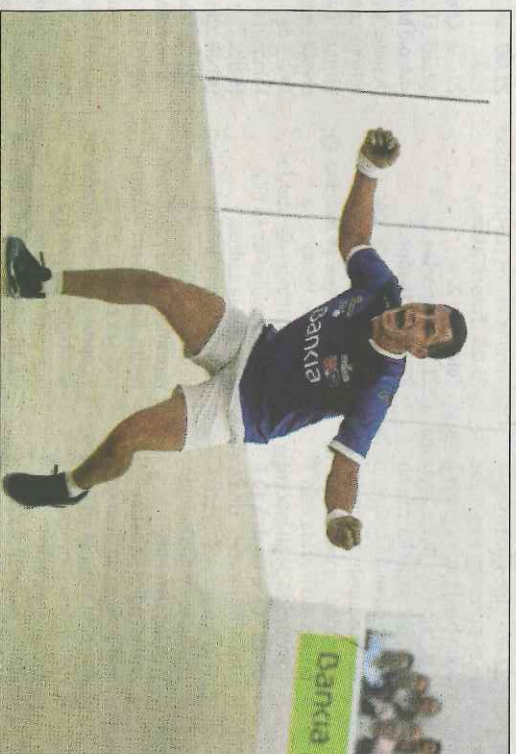
VALENCIA | J. C. RODRÍGUEZ

Encara ressona la gran final viscuda dissabte al trinquet de la Llosa de Ranes. Partida on la modalitat de raspall va proclamar al seu nou rei, el jove de Senyera, Ian Alvarez. Als seus 20 anys, complirà els 21 el pròxim mes de desembre, s'ha convertit en el pilotari número 12 que aconseguix alçar el títol del Campionat Individual. També és el segon més jove en aconseguir-ho, per darrere de Juan Cabanes qui va guanyar el seu primer Individual quan encara tenia 19 anys.

Dissabte, en finalitzar la final, alguns aficionats afirmaven que era una sorpresa. Atinent les traveses inicials així va ser, però més que pel resultat, la sorpresa era per la manera de guanyar.

I és que abans de la final eren molts els que pensaven que Ian acabaria pagant la pressió de jugar la seua primera final. Ningú dubtava dels seus poders, de la seua qualitat, però per la seua joventut molts pensaven que exca pressió li anava a passar factura davant un pilotari molt més experimentat com és Moltó.

Res més lluny de la realitat. Ian va saber controlar exca tensió i va convertir la pressió en responsabilitat i va transformar els nervis en

Ian pren el relleu de Moltó com a número 1 de la modalitat. VN

LA PISSARRA

- DILLUNS 5 NOVENBRE ● 16:00
- TRINQUET XPOBLA VALLBONA
- Miquel i Monrabal
- De la Vega i Hector
- DILLUNS 5 NOVENBRE ● 18:30
- TRINQUET BARRIANA
- Pablo de Sella i Carlos
- Martí, Bueno i J. Font
- DIMARTS 6 NOVENBRE ● 15:15
- TRINQUET MASSAMAGRELL
- Genoves II i Raul
- Frances i Salva
- DIMECRES 7 NOVENBRE ● 18:30
- TRINQUET GUADASSUAR
- Puchol II i Nacho
- Marc, Pere i Monrabal

PUNXA

Preparat per a tornar

Després de la seua operació de muscle, Punxa està en la recta final de la seua recuperació. Ja ha tocat el frontó i quan agafe confiança diu que tornarà als trinquets. Espera que siga en desembre.

Ian va saber dominar la tensió de la final i va convertir la pressió en responsabilitat

concentració. En finalitzar la partida va confessar que sí que havia tingut nervis, sobretot quan va tancar des del rest el dau de Moltó. Un joc que, al remat, anava a ser decisiu al resultat de la partida.

Un Moltó a qui considerava un bon amic i company, Ian també tenia paraules per al pilotari de la localitat de Barxeta. «Moltó és un gran rival. Per a mi ha sigut un honor i un plaer poder jugar esta final contra ell. És un pilotari únic que es prepara especialment per a este campionat. El conecbé i sé que tornarà prompte. Espere poder jugar moltes més finals contra ell», afirmava Ian.

Des del moment de fer l'últim quinze de la partida, Ian afronta la nova temporada amb la responsabilitat que suposa lluir totes les vesprades la faixa roja, el símbol del número u, del campió Individual. Ell diu que està preparat: «Ara sols pense a gaudir del títol, de celebrar-ho amb els meus, però sí, ara queda continuar treballant per fer una bona temporada i intentar tornar a estar en la final el pròxim any».

Un mà a mà que està atravesant una època daurada, amb figures com Ian, Moltó o Sergio, la tornada de Marrabá, Guadi o Punxa i joves com Montaner o Pablo.

Marc. VN

Marc, Pere i Monrabal jugaran la final

La final del trofeu de la Ribera Alta serà dimecres

VALENCIA | J. C. R.

El trofeu de la Mancomunitat de la Ribera Alta ja té cartell per a disputar la seua gran final este dimecres al trinquet de Guadassuar. La segona semifinal es va jugar ahir al trinquet d'Alzira amb victòria del trio format per Marc, Pere i Monrabal. Guanyaren 60 per 45 a Pere Roc II i Félix.

La parella va començar la partida dominant. De fet van col·locar un 45 per 20 i el trio hagué de remuntar. Marc va reaccionar i es va convertir en el millor pilotari de la partida. Una reacció que va ser possible gràcies a l'aportació dels seus companys. Pere i Monrabal. La parella es va desunfiar i no va poder continuar el ritme imposat pel trio.

La final a Guadassuar

La final del trofeu de la Mancomunitat de la Ribera Alta serà este dimecres al trinquet de Guadassuar. Marc, Pere i Monrabal s'enfrontaran als guanyadors de la primera semifinal, Puchol II i Nacho. Van guanyar 60 per 20 a Frances, Santi i Tomás II també a Guadassuar.

Homenatge a León

Altra gran cita de la setmana vindrà dissabte al trinquet de Pelayo. Vesprada d'homenatge a León, qui ha gué de penjar els guants per culpa d'una lesió al maluc. S'han programat dues partides. La primera amb les figures que han acompanyat bona part de la carrera esportista del pilotari de León. A les 16.30 hores s'annuncien Mezquita, Dani i Solaz davant Ribera, tato i Sarasol II. A continuació vindrà l'homenatge i la vesprada finalitzarà amb la partida que anuncia a l'actual campió individual, Soro III, al costat de lesius enfront del trio de Genoves II, Javi i Tomás II.

PILOTA

P: És d'anar molt al cinema?
R: No massa. Veig les pel·lícules a casa. Tinc dos que m'agraden molt: «Martin (Hache)», de Juan Diego Botto y Federico

Luppi, i «La lengua de las mariposas». Després en ric molt amb «Una jaula de gríl·lols», amb Robin Williams. També m'agrada prou Almodóvar i algunes «españoladas».

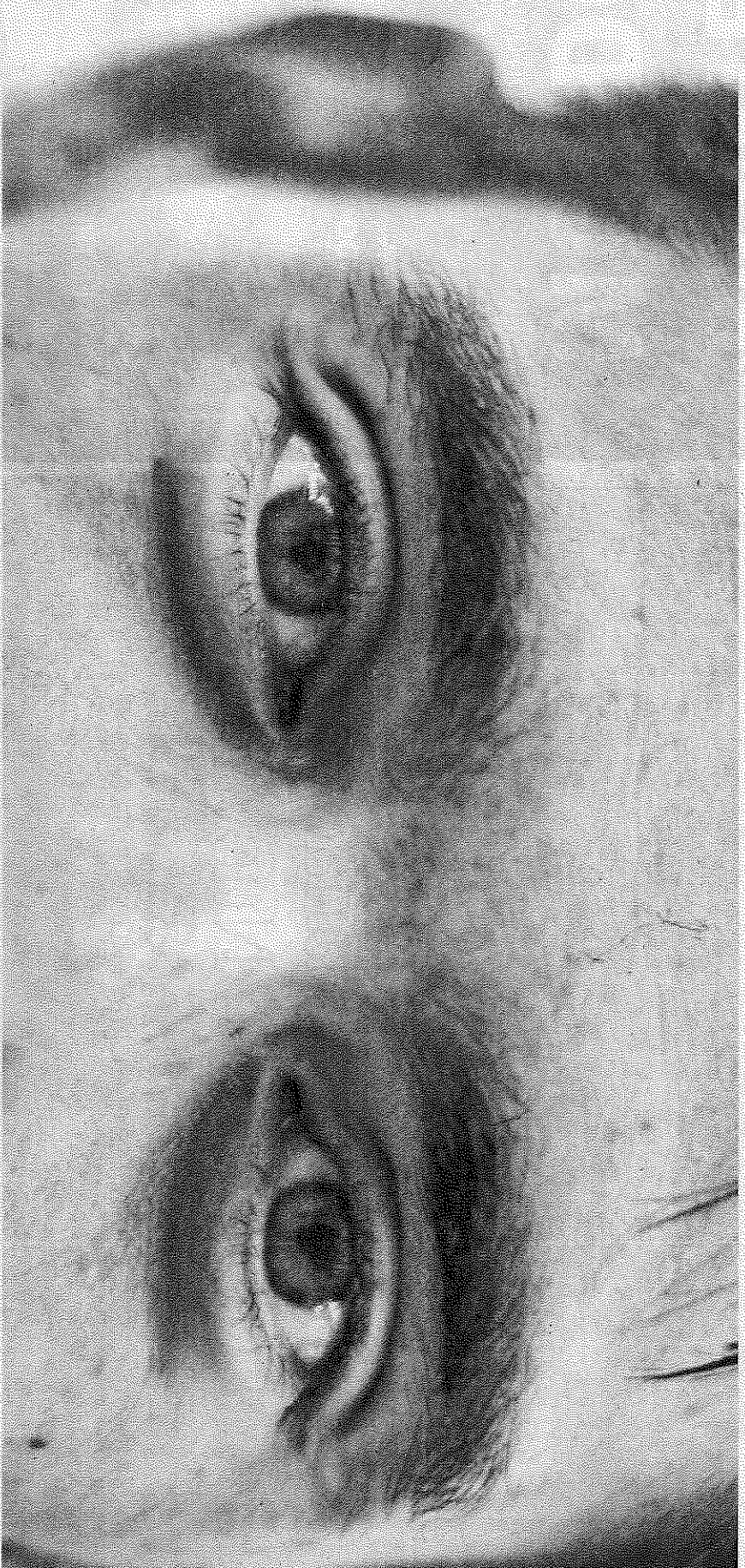
P: Li agrada llegir?
R: Sí. Llibres d'història. Magrada Santiago Posteguillo. També he llegit sobre Alexandre Magne, llibres d'Aristòtil... Magrada la

història clàssica i la filosofia. Vaig tindre un mestre a l'escola que li va donar molta importància a grècia i Roma i tinc eixe cuquet.

R: El Canto del Loco i Perezra. Magraden Dani Martín i Llena, també en solitari. Encara que sóc molt de Joaquín Sabina. Tinc tota la seua discografia i l'escolte sovint. També m'agrada

sica espanyola dels 80, la Movida Madrilenya. Tanmateix, quan entrene no em pose música, preferisc pensar en les meues coses.

R: Vaig començar a seguir-los a finals dels 90, amb Rodilla, Luengo, Berni, Maluenda, Hopkins... Shan fet molt bé les coses i l'equip ha anat evolucionant. Va saber que per a

«No entenc la pilota sense guanyar»

Francesc Soro i Juan «Soro II» (Massamagrell, 33 anys) ha conquerit el seu cinquè Individual després d'una temporada complicada. L'ajuda de la família i els amics, el canvi de mentalitat i la constància en el treball l'han portat a recuperar el número un de l'escala i corda. Serió, ordenat, competitiu i un poc distant al vestidor. Així és el nou campió de l'escala i corda.

competitiu i que sempre queixava un trinquet vol menjar-se ho tot, no entén la pilota sense guanyar.

Q Es considera el número u?

R No, perquè en la plantilla hi ha molts jugadors i molt bons, com Puchol II, Pere Roc II... O com Genovés II, al que més respecte en el vestidor.

Q Ara ha d'exercir com a tal...

R És el quint Individual i és una situació que conec. Al principi me va costar, ara sé com és. Prefereix tindre esta pressió a allò que vaig tindre després de perdre l'any passat. Que em toque exercir de líder o ser la veu cantant... Ho he fet des de fa anys.

Q Va pensar en algun moment no jugar enguany l'Individual?

R Ha sigut una montanya russa. Després de perdre la final, amb el calentó, un diu «vull tornar i guanyar». Però vaig demanar uns dies i vaig pensar un mesos on ho vaig passar malament. Dubitava si pagava la pena jugar-lo. Va arribar la Lliga i hi va haver un canvi. Em vaig juntar amb Javi (el mlitger de Massalassar) per fer equip després de molts anys. Els dos arribàvem un poc cremats i ens vam consolar i un a l'altre, vam fer moltes hores de coixe junts, moltes converses, i per això ens va eixir la Lliga que ens va eixir (subcampions). Durant l'estiu, encara que les partides no em van eixir massa bé, notava que el treball era bo. Ho vaig notar i... Amill'Individual m'agrada massa.

Q Haguera preferit guanyar la final contra Puchol II?

R Estava preparat per a jugar-la contra Puchol II, Mzar, Pere Roc II... Contra tots. Perquè este any l'havia preparat pensant en mi. Si haguera

Q Ha recuperat el somriure...

R He tornat a guanyar el meu campionat favorit, però el somriure feia temps que l'havia recuperat. En sentibre notava que estava bé. Este Individual l'he jugat amb altra acti-

tud perquè les coses m'estaven fent malament des de feia temps. Això ajuda a afrontar les coses amb calma. L'any passat no vaig fer la final que devia. No per perdre, sinó per l'actitud i el rendiment.

Q La pilota és, com va dir Luis Aragonés, «guanyar, guanyar i tornar a guanyar»?

R L'esport és guanyar. Tu pots fer una partida increíble que si no guanyes... Una persona com jo, tant

Pedro Valero
 MASSAMAGRELL

ENTREVISTA

EN PRIMERA PERSONA

PILOTA

competir havia de donar un passet més i van marcar un camí que han seguit. A més, els jugadors que han vingut s'han fet a la ciutat i a l'àfrica. Ahí està Raia Martínez.

P: I al Valencia CF?

R: Dona gust vore'ls... Però d'ahí a que es guanye la Lliga... La Lliga se guanya a partir de febrer.

jugat contra Puchol II, haguera fet el màxim, com el diumenge passat. No tenia esperit de revenja contra ell. Puchol II em va guanyar en 2016. Jo el vaig guanyar en 2015 i abans en semifinals. Volia guanyar jo i el rival em donava igual.

vaiga per la segona (Ciències de l'Activitat Física i l'Esport).

Com ha sigut esta última setmana a la facultat?

Dilluns no vaig anar, estava molt cansat i volia disfrutar de la família. El dimarts vaig arribar a classe i els companys em van rebre amb les bromes pròpies de gent de 18 i 19 anys. Em van aplaudir a l'entrar a classe i pel grup de wasap van passar les fotos del diari. Em felicitaven tots, també els mestres. He d'estar agraït pel tracte dels companys, perquè estic amb gent molt més jove, jo sóc el major, i em fan sentir un més dels amb molta naturalitat.

Es reben més mostres d'afecte quan arriba la victòria?

Va amb la feina. Perdre't poques coses bones, però les poques coses bones que tés són molt bones. Perdre et situa a tu i a la gent que tens al voltant. Després de la final, vaig abraçar al trinquet a tots aquells que em van abraçar a mi l'any passat al trinquet.

És bon estudiant?

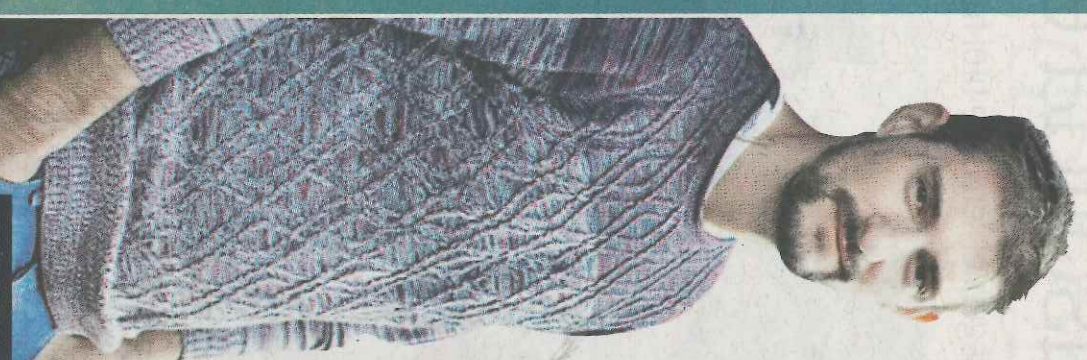
De treure grandíssimes notes, no, però sóc molt constant, com al trinquet. Per als estudis sóc molt organitzat, molt ordenat, m'agrada molt l'ordre. Me costarà més o menys, però al final sempre ho trac perquè sóc constant i m'agrada, cada vegada més, aprendre coses noves.

Els joves li demanen consell?

Reconec que al vestidor sóc algo distant. No negue res a ningú, però els joves quan entren i veuen a Soro III els costa un poc arrimar-se. Jo quan començava escoltava moltíssim a Alvaro, Granu, Sarasol II, Tato...

Com era a l'escola?

En la meua classe de La Masia (l'escola en valencià de Musseros), des dels cinc anys fins als 16, hi havia tres grups: les xiques, els «malotes» i els futbolers. Jo estava en els futbolers, bons xiquets que alguna vegada feiem alguna maldat. Això sí, hi havia molta tensió jugant al futbol, teniem discussions brutals pel futbol. En classe sempre he sigut molt correcte i bon xiquet.

Éra un líder?

No. Amb els meus amics sóc un poc l'executor dels plans. Si es planja alguna cosa, quan arriba el moment sóc el primer que arranca. Però no sóc ell líder. Potser sí que sóc al que més es respecta. Sempre estem davant-se els uns amb els altres, però amb mi els costa més. Però no sóc líder, tampoc m'agrada.

Té imatge de seriós...

Per al treball sóc molt seriós. Per a la pilota i per als estudis. Molt. M'agrada la serietat i quan veig que algú del meu voltant es despieta o no està en la feina li ho dic. Me passa molt en el vestidor. Jugant sóc molt seriós, fora del trinquet, si me pilles amb els amics, no ho sóc tant.

Qui mana a casa?

Mamare Adela. Ella sí que és líder. Sempre està ahí. Si algun fill tronto-lla, l'agrada per a que no caiga.

I son pare?

Li ha tocat viure una situació complicada: tindre un fill que juga a pilota de la forma que no li haguera agradat a ningú de casa. Els meus tios han sigut jugadors tècnics i elegants i ell té un fill de força, de pegada. Mon pare ha de lidiar amb això. Sóc l'anttesi de la forma de jugar dels meus tios, no del meu iaio, que era més com jo. Mon pare patix moltíssim al trinquet i sempre està ahí. A més, és molt treballador i això al meu germà i a mi ens ho ensenyat molt bé. El meu germà té el caràcter de mara, és més líder, imposa molt més que jo. Jo sóc més com mon pare.

Soro III, pentacampió de l'individual d'escala i corda, a Massamagrell.
GERMÁN CABALLERO

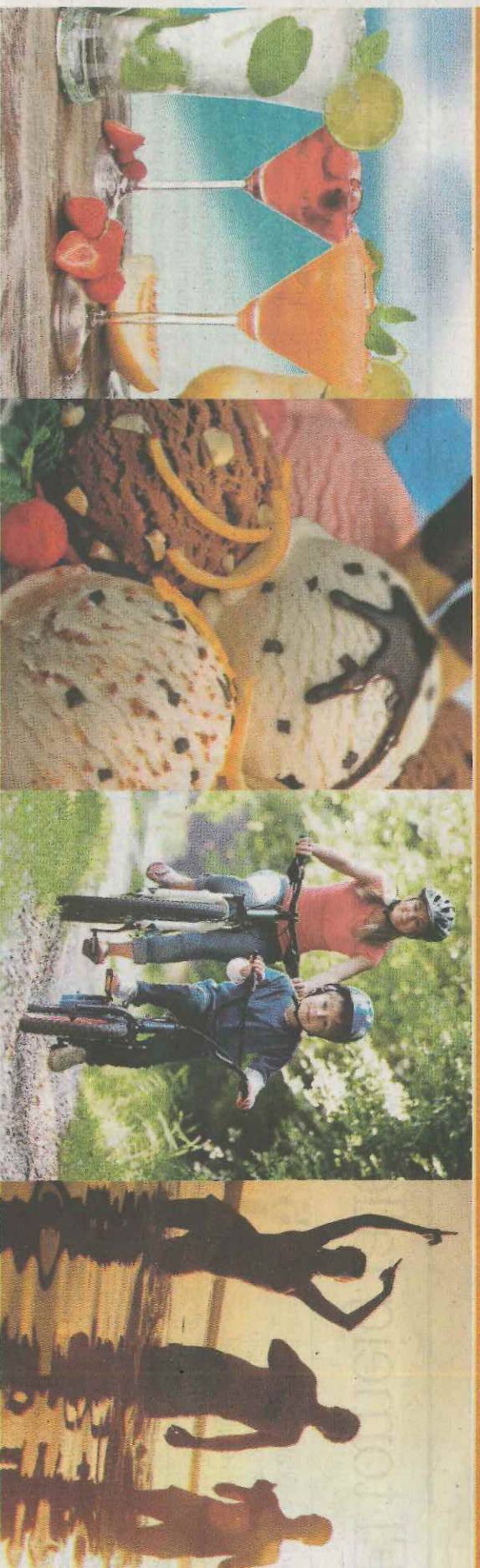
Ya puedes comprar también tus cupones en efectivo

Cuponísimo Levante

Ofertas, cupones y descuentos

www.cuponisimo.com

EL MIBR SANTÍ VALIENCANO

Compra tus cupones en efectivo en nuestras oficinas
Pásate por nuestras oficinas en C/ Traginers, 7 de Valencia de lunes a viernes de 09:00 a 15:00 h.
y disfruta de nuestras ofertas y ventajas exclusivas

Descuentos de hasta un 70%

También online en cuponisimo.levante-emv.com

¿Tiene un negocio y quiere colaborar con nosotros? Escribanos a: comercio.levante@cuponisimo.es

POLIDEPORTIVO Pilota

Sella consolida el seu domini en Perxa

► L'equip de l'Alcoià aconseguí el seu desé títol front Castell de Castells, en la final celebrada a Penàguila (10-7)

ALBERTO SOLDADO VALENCIA

► Penàguila apareix als ulls del viatger com el poble que busca el refugi amorós de la Serra d'Aitana, entre xicotets bancals d'oliveres i ametlers que algun vell agricultor encara treballa per allò de fer el que feia el pare. Han crescut pins per tot arreu. Allà on la ma de l'home va deixar de cultivar van arribar les llavors de pins per a donar ombra i companyia a les terres en altre temps alegres i acompanyades. Allí, en els seus carrers estrets d'altres faxades, carregades de balcons i finestres, el Joc de Pilota seguix viu. Des de quan? Qui sap... Sens dubte des de les profunditats de la història... En eixe mateix territori muntanyós trobarem el trinquet de pilota grossa de l'Abadet, (Confides) en perfecte estat de conservació des que es construïra en 1772... avans de la Revolució Francesa. Jugaven a pilota només els cristians, majoritaris sempre a Penàguila? Participaven del Joc els pobladors musulmans? Seria este Joc un mitjà d'integració entre les dos comunitats? El que pareix evident és que els moriscos expulsats en aquells principis del XVII des del port de Dènia no es van portar amb ells la tradició del joc de pilota.

La modalitat practicada a Penàguila i els pobles de la serra d'Aitana és la perxa, la que millor s'adapta a les característiques de l'entorn. En els pobles rectes, d'amples vies, va primar el joc a Llargo. En els pobles muntanyosos, d'empanades i estrets carrers s'optava pel

L'equip de Sella que ahir va guanyar el títol.
LEVANTE-EMV

La perxa és una modalitat que s'adapta perfectament a Penàguila i els pobles de la serra d'Aitana

traure curt de la perxa o la galotxa. És una norma general, que té les seues excepcions... I allí, a Penà-

guila, es va viure ahir la festa de les finals de l'especialitat. Es van ajuntar gentes de la muntanya i de l'Horta, de la Marina i l'Alacantí, que parlen el mateix idioma, unides per l'amor a un esport arrelat en els seus pobles.

En la tercera categoria, sessió matinal, va correspondre el triomf a un equip de l'Horta Nord. Borbotó derrotà a Agost per 10 a 8. L'estima cap al Joc a Raliles que sempre ha tingut este club li ha donat la seua recompensa. En la segona categoria un equip de Sella es va imposar a un altre de Benifallim

després d'intensa partida: 10/9. La partida final, en sessió vespertina, enfrontava als primers equips de Sella i de Castell de Castells. Els de Sella, reis de la taula de campions històrics. Va aconseguir el seu primer títol en 1986 i, des d'aquell any, és el dominador indiscutible amb un total de nou victòries. Les últimes quatre, de manera consecutiva. Castells va disputar una final en 2011, que va perdre davant de Tibi. Els pronòstics no podían ser més que favorables a una formació que ha fet tanta història.

Els començaments de la par-

tida van fer pensar en una confrontació amb molta emoció. De fet, la formació de Castells es va posar per davant en el marcador. Allí podia passar de tot. Els pilotaris de Sella s'enfrontaven a un rival de molta entitat que no els posaria fàcil el somni d'aconseguir cinc títols consecutius, la qual cosa suposaria augmentar un registre històric. Registre que finalment van aconseguir entre el deliri dels seus seguidors. Sella guanyà per 10 a 7. Aconseguix deu títols de les vint-i-set lligues disputades.

El torneig faller s'expandix pels pobles

- Dotze localitats s'han inscrit en la segona edició
- Les finals es jugaran al trinquet de Torrent

A. SOLDADO VALENCIA

► Ra un quart de segle que van àixer el torneig faller gràcies al impuls de Josep Chiralt, llavors delegat d'esports de la Junta Central Fallera i al patrocini de José Luis López. Hui està absolutament consolidat amb més de cinquanta comissions falleres del cap i casal que amb fidelitat absoluta mantenen este esport. La llabor de captació i el treball de Juan Contreras ha donat els seus fruits. En aquells inicis es jugava en els carrers, amb tot el tragi que això suposava per a organitzadors, veïns i autoritats. Finalment els pilotaris van optar per emigrar a pobles pròxims i utilitzar les seues pistes. No era gitesto de ballar amb els uns i els altres, amb cotxes, aparadors i fanals...

Ja sabem que en la capital, si ex-

Jugadors participants a Godelletera, amb les falleres majors.
LEVANTE-EMV

ceptuem la pedania de Borbotó, no tenim instal·lacions públiques per a la pràctica de la pilota valenciana. Una anormaltat prou significativa.

En aquells anys la final es reservava per a la Plaça de l'Ajuntament, que lluita bella amb centenars d'espectadors que disfrutaven del singular

espectacle. També va desaparèixer per raons diverses. Ara s'ha tancat en Pelayo, molt més familiar. El torneig de la capital s'ha estés

pels pobles. En l'edició d'enguany ja són dotze les poblacions representades. Es juga a la modalitat de galotxa. Hahagut un creixement espectacular. De quatre hem passat a dotze pobles. Este passat cap de setmana s'han disputat els quarts de final en tres seus distintes: Sueca, Godelletera i Vilamarxant. En Sueca van jugar equips d'Oliva, Sueca i Xàtiva, amb victòria per a Xàtiva. A Godelletera van jugar els locals, que van guanyar, junt amb Carlet i Sollana i a Vilamarxant va haver-hi el equip local, de La Pobla de Vallbona de València, que van vencer.

Dissabte que ve, en sessió matinal, es jugarà en el trinquet de Torrent. Hi haurà recepció oficial en l'Ajuntament, amb la presència de la fallera major de València i de les distintes comissions que participen en la jornada esportiva. La primera semifinal enfrontarà a Godelletera contra València; la segona a Torrent contra Xàtiva i els vencedors jugaran la final. El torneig ha recuperat pilotaris que fa anys van deixar els seus clubs i ha estés la base social de la pilota valenciana a sectors que no la coneixien o eren aliens a ella. O siga, ha sigut un encert absolut. Un més del bon fer del món faller.

EN BREVE

El Mediterráneo cae en Manises ante el Bulthaup

TENIS DE MESA
R. D. El CIT Mediterráneo no pudo conseguir sus primeros puntos de la temporada y perdió contra el Vi-lagarcía Cochinas Bulthaup tras sufrir la remontada de la ventaja de 2-1, por lo que sigue colista de la Superdivisión Masculina de tenis de mesa. Los jugadores de José Gómez

dieron una gran sensación durante el choque pero no sentenciaron el partido a pesar del esfuerzo realizado. El chino Liu Jing perdió el primer partido por 0-3 frente a Michal Obeslo, quien puso en ventaja al Vilagarcía en el choque celebrado en Manises. El cubano Reinier Cabezas y el alicantino Libre Sancho dieron la vuelta al duelo, ya que superaron a Mampel y Nigertuk. Pero después Obeslo, Nigertuk y Mampel dieron el triunfo a los visitantes.

Reinier Cabezas. :: JOSÉ ROYO

Orts sigue líder al ser segundo en Karrantza**CICLISMO**

R. D. Felipe Orts mantiene el liderato y finalizó segundo en Karrantza, segunda prueba de la Copa de España de Ciclocross celebrada ayer. La carrera estuvo marcada por el duelo entre el subcampeón del Mundo y el belga Baestaens. El corredor del Gimestar-Delikia Sport rodó en primera posición pero Baestaens se alzó con el triunfo.

El británico Matthew Sampson gana en Oliva**HÍPICA**

R. D. Finalizó en Oliva el segundo tour del Autumn MET con el Grand Prix CHG (Construcciones Hispano Germanas), en la altura de 1,45 m., con la victoria del británico Matthew Sampson, seguido por la polaca Cassandra Orschel y la británica Amy Inglis. La bolsa de premios llegó a 30.900 euros. El primer espaldol fue Alberto Márquez.

Consigue con **LAS PROVINCIAS** esta colección de corbatas

Domingo 5 de noviembre ENTREGADA

Domingo 12 de noviembre

Domingo 19 de noviembre

Domingo 26 de noviembre

Domingo 3 de diciembre

Domingo 10 de diciembre

2ª entrega
Domingo
12 de noviembre

9,95€
 POR SÓLO

Edición limitada

Unio Giannetti

Cada domingo con

SI ERES SUScriptor, HAZ TU RESERVA EN EL

TELÉFONO 902.945.900

+ info promociones.lasprovincias.es

PILOTA
R. D. Marc, Pere y Monrabal son los segundos finalistas del Trofeu Mancomunitat de la Ribera Alta, el primer torneo corto que se disputa en la escala i corda profesional después del Individual. El trio tuvo que sobreponearse a un gran inicio de Pere Roc II y Félix, que llegaron a estar a tres partes de la partida por el título. Sin embargo, remontaron en la partida disputada en Alzira para acabar imponiéndose por 60-45. En la final ya les esperaban Puchol II y Nacho, que el miércoles doblegaron a Francés, Santi y Tomás II en el quarter de Guadassuar. La partida por el título será en la misma cancha pasado mañana.

Cataluña y Madrid, campeones sub-18**HOCKEY**

R. D. La selección masculina catalana y el equipo femenino madrileño se proclamaron campeones del Campeonato de España de selecciones autonómicas sub-18 celebrado en Valencia. La selección valenciana acabó el bronce masculino que finalmente fue para Euskadi, tras caer por la mínima en un encuentro muy disputado. Cantabria finalizó en la tercera posición de la categoría femenina. Por su parte, la selección femenina de la Comunidad Valenciana consiguió el quinto puesto tras vencer a Asturias por 4-0 en uno de los primeros encuentros de la jornada celebrado en el campo de Tarongers.